

Mediji in informacije

Splošno sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 197/21
Luxembourg, 10. november 2021

Sodba v zadevi T-612/17
Google in Alphabet/Komisija (Google Shopping)

Splošno sodišče je v večini zavrnilo tožbo družbe Google zoper sklep Komisije, s katerim je bilo ugotovljeno, da je podjetje zlorabilo svoj prevladujoči položaj, ker je dajalo prednost lastni storitvi primerjave proizvodov pred konkurenčnimi storitvami primerjave proizvodov

Splošno sodišče je potrdilo globo v višini 2,42 milijarde EUR, naloženo družbi Google

Komisija je s sklepom z dne 27. junija 2017 ugotovila, da je družba Google v trinajstih državah Evropskega gospodarskega prostora¹ zlorabila svoj prevladujoči položaj na trgu splošnega spletnega iskanja, ker je dajala prednost lastni storitvi primerjave proizvodov, to je storitvi specializiranega iskanja, pred konkurenčnimi storitvami primerjave proizvodov. Po eni strani je Komisija menila, da so bili zadetki iskanja proizvodov, ki ga izvede splošni iskalnik družbe Google, razvrščeni in prikazani privlačneje, kadar je šlo za lastne zadetke storitve primerjave proizvodov družbe Google, kot kadar je šlo za zadetke konkurenčnih storitev primerjave proizvodov. Po drugi strani pa so bili lahko zadnjenavedeni zadetki, ki so se prikazali kot preprosti splošni zadetki (prikazani v obliki modrih povezav), zaradi tega – drugače kot zadetki storitve primerjave proizvodov družbe Google – s prilagoditvenimi algoritmi slabše razvrščeni na straneh s splošnimi zadetki družbe Google.

Za to kršitev je Komisija družbi Google naložila globo v višini 2.424.495.000 EUR, od tega 523.518.000 EUR solidarno z družbo Alphabet, njeno matično družbo.

Družbi Google in Alphabet sta zoper sklep Komisije pri Splošnem sodišču Evropske unije vložili tožbo.

Splošno sodišče je v današnji sodbi **v večini zavrnilo tožbo obeh družb in potrdilo globo, ki jo je naložila Komisija.**

*1. Splošno sodišče je priznalo **protikonkurenčnost** sporne prakse*

Splošno sodišče je naprej menilo, da sam prevladujoči položaj podjetja, tudi če je tako obsežen kot prevladujoči položaj družbe Google, ni razlog za očitek zoper zadevno podjetje, tudi če se to podjetje namerava razširiti na sosednji trg. Vendar je Splošno sodišče ugotovilo, da se je družba Google **s tem, da je na svojih straneh s splošnimi zadetki dajala prednost lastni storitvi primerjave proizvodov s privilegiranim prikazovanjem in razvrščanjem, pri tem pa je na teh straneh zadetke konkurenčnih storitev primerjave uvrstila nižje z algoritmi za razvrščanje, oddaljila od konkurence na podlagi učinkovitosti.** Zaradi treh posebnih okoliščin, in sicer (i) pomembnosti prometa, ki ga ustvari splošni iskalnik družbe Google, za storitve primerjave proizvodov, (ii) ravnanja uporabnikov, ki se na splošno osredotočajo na prve zadetke, ter (iii) velikega deleža in dejanske nenadomestljivosti „preusmerjenega“ prometa v prometu storitev primerjave proizvodov, bi namreč sporna praksa lahko oslabilo konkurenco na trgu.

Splošno sodišče je tudi navedlo, da je promocija – na straneh z zadetki družbe Google – samo ene vrste specifičnih zadetkov, in sicer zadetkov družbe Google, glede na to, da se splošni iskalnik

¹ Belgija, Češka republika, Danska, Nemčija, Španija, Francija, Italija, Nizozemska, Avstrija, Poljska, Švedska, Velika Britanija in Norveška.

družbe Google, ki je zasnovan za indeksiranje zadetkov, ki zajemajo vse mogoče vsebine, uporablja univerzalno, določena oblika anomalije. Splošni iskalnik je namreč načeloma odprta infrastruktura, katere namen in vrednost sta v njeni sposobnosti, da je odprta za zadetke od zunaj, in sicer tiste, ki prihajajo od tretjih virov, in v tem, da prikaže te vire, ki jo obogatijo in ji dajejo verodostojnost.

Dalje, Splošno sodišče je štelo, da se ta zadeva nanaša na pogoje, pod katerimi družba Google zagotavlja storitev splošnega iskanja z dostopom do strani s splošnimi zadetki za konkurenčne storitve primerjave proizvodov. Splošno sodišče je v zvezi s tem navedlo, da ima stran s splošnimi zadetki lastnosti, zaradi katerih je podobna bistveni zmogljivosti, saj trenutno na trgu ni nobenega dejanskega ali potencialnega substituta, ki bi jo nadomestil na ekonomsko vzdržen način. Vendar je Splošno sodišče potrdilo, da vsaka praksa v zvezi z dostopom do take zmogljivosti ne pomeni nujno, da jo je treba presojati glede na pogoje, ki veljajo za zavrnitev dobave, določene v sodbi Bronner², na katero se je družba Google sklicevala v utemeljitev svojih trditvev. V tem okviru je Splošno sodišče menilo, da sporna praksa ne temelji na zavrnitvi dobave, temveč na različnem obravnavanju, ki ga družba Google izvaja izključno v korist svoje storitve primerjave, zaradi česar se zgoraj navedena sodba v obravnavani zadevi ne uporablja.

Nazadnje, Splošno sodišče je ugotovilo, da različno obravnavanje, ki ga uporablja družba Google, temelji na izvoru zadetkov, in sicer glede na to, ali ti prihajajo iz njene lastne storitve primerjave ali pa iz konkurenčnih storitev primerjave. Splošno sodišče je tako razsodilo, da **družba Google dejansko daje prednost lastni storitvi primerjave pred konkurenčnimi storitvami primerjave, in ne boljšemu zadetku pred drugim zadetkom**. Splošno sodišče je v zvezi s tem navedlo, da tudi če so bili zadetki konkurenčnih storitev primerjave bolj upoštevni, se ti zadetki glede svoje razvrstitve in prikazovanja nikoli niso obravnavali podobno, kot se obravnavajo zadetki storitve primerjave družbe Google. Res je, da je družba Google medtem omogočila, da se konkurenčnim storitvam primerjave proizvodov izboljša kakovost prikazovanja njihovih zadetkov tako, da je proti plačilu omogočila dostop do svojih „boxes“, vendar je Splošno sodišče ugotovilo, da je bila takšna storitev pogojena s tem, da morajo konkurenčni ponudniki pri storitvi primerjave proizvodov spremeniti ekonomski model in da ti družbi Google niso več neposredna konkurenca, s čimer postanejo stranka družbe Google.

II. Komisija je pravilno ugotovila škodljive posledice za konkurenco

Splošno sodišče je zavrnilo trditve, ki jih je družba Google navedla za izpodbijanje delov izpodbijanega sklepa v zvezi s **posledicami sporne prakse za promet**. V zvezi s tem je Splošno sodišče poudarilo, da se v teh trditvah upošteva le vpliv prikazovanja zadetkov storitve primerjave proizvodov družbe Google, ne da bi se upošteval vpliv slabe umestitve zadetkov konkurenčnih storitev primerjave med splošnimi zadetki. **Komisija pa je nasprotovala skupnim učinkom teh dveh vidikov**, pri čemer se je oprla na številne elemente, med drugim na konkretne podatke o prometu ter povezavo med vidnostjo zadetka in prometom na spletnem mestu, s katerega ta zadetek izhaja, da bi izkazala povezavo med ravnanjem družbe Google in celotnim znižanjem prometa s strani s splošnimi zadetki h konkurenčnim storitvam primerjave proizvodov ter znatnim povečanjem tega prometa za storitev primerjave proizvodov te družbe.

V zvezi s **posledicami sporne prakse za konkurenco** je Splošno sodišče opozorilo, da gre za zlorabo prevladujočega položaja, če prevladujoče podjetje z drugačnimi sredstvi od tistih, ki so značilna za običajno konkurenco, ovira ohranjanje obstoječe konkurence ali razvoj te konkurence in če je to mogoče potrditi že s tem, da se dokaže, da se lahko zaradi njegovega ravnanja omeji konkurenca. Tako Komisiji, tudi če bi morala analizirati vse upoštevne okoliščine, vključno s trditvami družbe Google v zvezi z dejanskim razvojem trga, ni bilo treba ugotoviti dejanskih učinkov izrinjenja s trgov. V tem okviru je Splošno sodišče ugotovilo, da je Komisija v obravnavani zadevi, potem ko je preučila dejanske učinke zadevnega ravnanja na promet storitev primerjave proizvodov, ki izvira s strani s splošnimi zadetki družbe Google, zadostno dokazala, da je ta promet predstavljal velik del njihovega celotnega prometa, da tega dela ni bilo mogoče učinkovito nadomestiti z drugimi viri prometa, kot so oglasi (*AdWords*) ali mobilne aplikacije, in da je to

² Sodba Sodišča z dne 26. novembra 1998, *Bronner* (C-7/97), glej tudi sporočilo za medije št. [72/98](#).

potencialno povzročilo prenehanje storitev primerjave proizvodov, zmanjšanje inovativnosti na njihovem trgu in manjšo izbiro za potrošnike, kar so značilni elementi slabljenja konkurence.

Splošno sodišče je zavrnilo tudi trditev družbe Google, da je konkurenca na trgu storitev primerjave proizvodov ostala močna zaradi prisotnosti **trgovskih platform** na tem trgu. Splošno sodišče je namreč potrdilo analizo Komisije, v skladu s katero **te platforme niso na istem trgu**. Čeprav obe kategoriji spletnih mest ponujata funkcije iskanja proizvodov, pogoji za to niso enaki in uporabniki teh funkcij, ne glede na to, ali so uporabniki interneta ali spletni prodajalci, ne uporabljajo iz istega razloga, temveč po potrebi kot dodatno sredstvo. Splošno sodišče se je zato strinjalo s Komisijo, da je konkurenčni pritisk trgovskih platform na družbo Google šibek. Splošno sodišče je pojasnilo, da bi ugotovljeni protikonkurenčni učinek, tudi če bi bile trgovske platforme na istem trgu kot storitve primerjave proizvodov, zadostoval, da bi se ravnanje družbe Google opredelilo kot zloraba, ker bi bil v vseh zadevnih državah nezanimljiv delež tega trga, to je delež trga storitev primerjave proizvodov, prizadet. Splošno sodišče je **torej potrdilo analizo Komisije o trgu specializiranega iskanja za primerjavo proizvodov**.

Vendar je Splošno sodišče menilo, da Komisija ni dokazala, da je imelo ravnanje družbe Google protikonkurenčne učinke – ali vsaj potencialne protikonkurenčne učinke – na **trg splošnega iskanja**, in je zato ugotovitev kršitve samo za ta trg razglasilo za nično.

*III. Splošno sodišče je **zavrnilo obstoj morebitne objektivne utemeljitve** za ravnanje družbe Google*

Družba Google se je, da bi dodatno izpodbijala to, da njeno ravnanje pomeni zlorabo, po eni strani sklicevala na lastnosti svojega ravnanja, ki domnevno spodbujajo konkurenčnost, v smislu, da naj bi to ravnanje izboljšalo kakovost njene storitve iskanja in izravnalo učinek izrinjenja, povezan s sporno prakso, ter na drugi strani na tehnične omejitve, ki naj bi družbi Google preprečevale, da zagotovi enako obravnavanje, kot ga zahteva Komisija.

Splošno sodišče je te trditve zavrnilo. Splošno sodišče je po eni strani razsodilo, da če lahko algoritmi za razvrščanje splošnih zadetkov ali merila za razvrstitev in prikazovanje specifičnih zadetkov za proizvode družbe Google kot taki pomenijo izboljšave njene storitve, ki spodbujajo konkurenco, ta okoliščina ne upravičuje sporne prakse, in sicer neenakega obravnavanja zadetkov storitev primerjave proizvodov družbe Google in zadetkov konkurenčnih storitev primerjave proizvodov. Splošno sodišče je po drugi strani menilo, da **družba Google ni dokazala povečanja učinkovitosti, povezanega s to prakso, ki bi izravnalo negativne učinke te prakse za konkurenco**.

*IV. Splošno sodišče je po ponovni presoji kršitve **potrdilo višino globe***

Nazadnje je Splošno sodišče zavrnilo trditve družbe Google, da se ji globa ne bi smela naložiti. Natančneje, niti dejstvo, da je Komisija zadevno vrsto ravnanja na podlagi pravil o konkurenci analizirala prvič, niti dejstvo, da je Komisija v določeni fazi postopka lahko navedla, da družbi Google ne more naložiti določenih sprememb njenih praks ali da se strinja, da bo poskušala rešiti primer z zavezami, ki bi jih sprejela družba Google, nista onemogočila tega, da se tej družbi naloži globa.

Poleg tega je Splošno sodišče po lastni presoji dejstev za določitev višine globe po eni strani ugotovilo, da razglasitev delne ničnosti izpodbijanega sklepa, omejena na trg splošnega iskanja, ne vpliva na višino globe, saj Komisija pri določanju osnovnega zneska globe ni upoštevala vrednosti prodaje na tem trgu. Po drugi strani pa je Splošno sodišče poudarilo posebej resno naravo kršitve in je sicer upoštevalo, da zloraba na trgu splošnega iskanja ni bila dokazana, vendar je upoštevalo tudi dejstvo, da je bilo zadevno ravnanje storjeno naklepno, in ne iz malomarnosti. Splošno sodišče je na podlagi svoje analize menilo, da **je treba višino globe, naložene družbi Google, potrditi**.

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih in desetih dneh od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793